

DECO

Butlletí Informatiu de la Construcció

núm. 9 - maig 2009

NOTÍCIES

Entrevista

Antonio Argandoña

Professor economia de l'IESE
i titular Càtedra "La Caixa" de
Responsabilitat Social Corporativa

Evolució negativa del mercat de l'obra pública el 2008

per Rafael Romero

Solucions DECO

CEIP La Sinia
a Molins de Rei

En aquest número de la nostra revista podem llegir una interessant entrevista al professor Argandoña, on amb les seves meditades respostes, ens orienta envers la manera d'enfrontar la conjuntura actual en el nostre sector i en d'altres.

Estem completament d'acord amb el professor que cal descobrir i potenciar els avantatges competitius de cada empresa. DECO, en èpoques de boom immobiliari va apostar fermament per l'edificació no residencial per a la administració i ara és donen les circumstàncies per mantenir-nos en aquest "nínxol" de mercat, aprofitant tota l'experiència acumulada i oferint el millor servei. Més endavant parla de la conveniència de recolzar-nos en la capacitat del nostre capital humà. També aquí coincidim de ple i per això tots els nostres esforços estan dirigits a mantenir els llocs de treball i oferim els recursos necessaris per a un correcte desenvolupament de totes les tasques. Esperem, a canvi d'això, que els nostres col·laboradors ens aportin tot el seu potencial, responsabilitat i eficàcia màxima en l'execució de la seva feina.

Per tant, en aquest dies d'incerteses, DECO manté una ferma política per continuar excel·lint en la qualitat de les nostres realitzacions i en el servei als nostres clients, tal com ho demostra les darreres certificacions atorgades al nostra empresa.

Antoni Cañellas i Antó
President de DECO

4 Entrevista

Antonio Argandoña, professor d'economia de l'IESE i titular Càtedra "La Caixa" de Responsabilitat Social Corporativa parla de la crisi financera actual i de la millor manera d'enfrontar-la

9 Solucions DECO

CEIP La Sinia a Molins de Rei

13 Tendències del sector

15 Professionals

Miquel Roa comenta la nova forma de finançar equipaments, les ARE

17 Signatures

Rafael Romero, president de la Cambra de Contractistes d'Obres de Catalunya

20 Notícies DECO

"Programa de Mujer a Mujer"

DECO amplia la seva col·laboració amb la Fundació Vicente Ferrer

Edició i coordinació: Decosa
Disseny i maquetació: Addium

Certificat FSC

Imprès en paper ecològic
procedent de boscos ben gestionats

Dipòsit legal: B-49.543-05

Prohibida la reproducció total o parcial per qualsevol mitjà sense l'autorització expressa de l'editor.

Travessera de les Corts 369, entl.
08029 Barcelona
Tel. 93 339 27 12 - Fax 93 330 56 96
decosa@decosa.net - www.decosa.net

Amb Antonio Argandoña, professor economia de l'IESE i titular Càtedra "La Caixa" de Responsabilitat Social Corporativa

“Si l’empresa no va ser responsable en el passat, ara ja no hi ha gran cosa a fer”

La regulació dels mercats econòmics, financers i laborals, ha estat la responsable de la recessió, o en serà la solució?

Aquesta és una crisi molt complexa. La seva causa remota va ser un augment excessiu de la liquiditat en el món, amb uns tipus d'interès molt baixos, que van encoratjar l'endeutament de les famílies, empreses i entitats financeres, una sensació de riquesa i optimisme, i la bombolla immobiliària. Darrere de tot això va haver-hi, sens dubte, errades del regulador, que va permetre aquell augment excessiu de la liquiditat i

no va preveure que la bombolla acabaria explotant, que no va saber evitar la crisi de les hipoteques subprime i l'excessiu endeutament de les entitats financeres. Però va haver-hi també altres causes, com l'eufòria, la cobdícia —el desig d'enriquir-nos ràpidament—, que ens va empenyer a assumir nivells de risc massa elevats, la falta de competència professional, el mal govern de moltes entitats (i no només financeres), etc. Podem dir que una causa important de la crisi va ser l'errada del regulador, o millor encara, la concentració de moltes errades de reguladors diferents. Però tots tenim, en més o menys grau, part de culpa. I ara, malauradament, s'està pensant a regular més, quan el que cal és, segurament, regular millor i exigir a cadascú que compleixi amb les seves responsabilitats.

El sector públic hauria d'actuar per contenir la recessió, impulsar la recuperació i frenar la crisi financera. S'estan adoptant les mesures efectives per aconseguir aquests objectius?

Sí i no. Els governs estan fent el que poden. No tenen un diagnòstic definitiu. La crisi financera va semblar, al principi, una crisi de liquiditat, però aviat es va veure que era de confiança, és a dir, de solvència, i les mesures adoptades per solucionar

la primera no serveixen per a la segona... Però ja no es poden retirar, perquè la banca ha esdevingut addicta a aquest volum de liquiditat. Tampoc saben com evolucionarà la crisi i, per tant, com poden afectar les decisions actuals als esdeveniments futurs: els governs gasten més, però no saben si això servirà per fer-nos sortir de la recessió o, simplement, per augmentar els costos financers futurs. L'eficàcia de les mesures depèn de les reaccions de les persones, i aquestes no sempre coincideixen amb el que s'esperava: un pla de salvament de la banca pot aixecar la confiança o a l'inrevés, enfonsar-la, si porta a pensar que les coses estan pitjor del que s'esperava. I els experts donen consells no sempre coincidents. I segueix havent-hi condicionants polítics: si la protecció dels llocs de treball es considera prioritària, tal com succeeix a Espanya, això pot dificultar l'adopció d'altres mesures necessàries per facilitar la sortida de la crisi. I les condicions en què es troben els diversos països són diferents, de manera que han

“La crisi financera va semblar, al principi, una crisi de liquiditat, però aviat es va veure que era de confiança”

d'adoptar mesures diferents. Però això desorienta la ciutadania: per què —diem— no fa el nostre govern com l'anglès o l'americà? Al capdavant, els governs acaben fent el que bonament saben i poden, uns amb més energia, els altres amb menys, però tots amb un gran dubte: serà realment útil aquest conjunt de mesures?

En qualsevol cas, no volen que se'ls acusi de no haver-ho intentat.

Davant la situació del sector immobiliari i el de l'automoció, quins sectors hauran de liderar la recuperació?

No ho sé, i em sembla que no ho

sap ningú. El que vostè em pregunta és, en definitiva, com serà el món d'aquí a dos o tres anys: quin serà el grau de recuperació de les diverses economies (qui ens comprarà: els xinesos o els francesos?), quins consumidors seguiran endeutats i quins podran tornar a gastar, quines oportunitats descobriran les empreses, on voldran posar els seus diners els estalviadors... No tenim resposta per a tot això i, sobretot, no podem confiar que els governs ens diguin quins sectors tindran futur i quins no, entre d'altres raons perquè aquesta seria, sens dubte, una resposta ideològica i interessada. Tanmateix, sí sabem que hi haurà oportunitats, a curt i a llarg termini, en aquest país i fora. No hi ha sectors condemnats:

“L'empresa ha de reaccionar ara, no esperar que s'acabi la crisi, perquè aleshores ja haurà arribat tard”

cada empresa ha de descobrir els seus avantatges competitius, les seves vetes de mercat, aquelles potencialitats que té a casa i que li poden permetre tornar a créixer, crear ocupació i prosperar. El que és evident és que aquesta reflexió ha de fer-la ara, no esperar que s'acabi la crisi, perquè aleshores ja haurà arribat tard. En qualsevol cas, no podem confiar en la mà d'obra barata, ni en el creixement del consum i del sector immobiliari (si més no, durant bastants anys), i haurem de potenciar més els nostres avantatges (seguirem tenint sol i bon clima, tot i que hi

Amb Antonio Argandoña, professor economia de l'IESE i titular Càtedra "La Caixa" de Responsabilitat Social Corporativa

ha molts altres països que també en tenen) i la capacitat del nostre capital humà (que no hem cuidat gaire en els darrers anys).

Impagats, descens de les vendes, restriccions del crèdit, major competència i més agressiva, la gestió del curt termini ens exigeix el 100%... I després de la crisi, què?

Miri, d'aquesta crisi en sortirem, com n'hem sortit de les anteriors. Però no intentem exercicis d'endevinació: no serveixen. Cada empresa ha de fer, sí, un exercici de previsió: un escenari diguem-ne optimista però possible, un altre de més pessimista i probable, i un altre de molt pessimista, per si les coses van pitjor del que creïem. Imagini com estarà la

seva empresa en els tres entorns, i pensi què necessita fer per sobreviure en el tercer i en el segon, i per prosperar en el primer. Repeteixi l'exercici de tant en tant, si més no, cada vegada que arribi nova informació rellevant. Dissenyi mesures efectives a curt termini: a la vista d'aquests escenaris, què puc fer avui? No posi la seva confiança en la recuperació de l'economia nord-americana, o en les accions del govern: confii en vostè i en el seu equip. Mogui's ara: no esperi que les coses empitjorin per reduir capacitat (sí, ja sé que és molt dur, però serà necessari, en molts sectors), parli amb el seu banc abans que la situació sigui crítica, visiti els seus clients (com els ha estat tractant en els darrers anys?) i els seus proveïdors, busqui consell (hi ha moltes persones disposades a

oferir-n'hi)...

Construcció: rescat o reconversió?

A Espanya sobra un alt percentatge de capacitat en el sector, si més no, en termes agregats. No hi haurà rescat: no pot haver-n'hi, almenys per a tots. A curt termini, el que cal és buscar les oportunitats, potser en els plans de les administracions o de les empreses que segueixen tenint projectes d'inversió, millor probablement en centres urbans i primera residència (en el cas de l'habitatge). Si la seva empresa està en una veta de mercat o té un producte diferenciat, defensi'l i posi tot el seu esforç a mantenir el seu avantatge competitiu. Si el seu producte és un producte indiferenciat, vagi pensant en la seva reconversió, llevat que tingui

liquiditat per a la llarga travessia del desert. I no oblidí que hi ha milers d'empreses amb el mateix problema que vostè, a les quals se'ls acudirán solucions semblants. Ah!, i no pensi tant en el que vostè sap fer o el que li agradaria fer, com en el que necessita el seu client.

I davant de la incertesa, l'asfíxia financera i la reducció dels ingressos, de què ens serveix ara la responsabilitat social corporativa?

De molt, o de res, segons com es miri. Portar-se bé no impedeix que caiguem malalts o que ens atropelli un camió; de la mateixa manera, una empresa socialment responsable no deixarà de patir per la negativa del seu banc o la morositat dels seus clients. Si l'empresa no va ser responsable en el passat, ara ja no hi ha gran cosa a fer. Si ho va ser, de

veritat, segurament ara té algunes oportunitats útils. Si va guanyar la confiança dels seus clients i treballadors, ara pot parlar-los amb més franquesa i demanar-los, potser, un

“Una empresa responsable està acostumada a mirar al seu voltant i preguntar-se per les conseqüències de les seves accions en els altres”

sacrifici, que estaran més disposats a fer si l'empresa els va fer abans per a ells i, sobretot, si poden confiar en la direcció. Una empresa responsable està acostumada a mirar al seu voltant i preguntar-se per les conseqüències

de les seves accions en els altres; per tant, està en millors condicions per entendre què li passa, entaular un diàleg i buscar solucions. A més, és més probable que no cometi errors quan intenti sortir de la recessió “com sigui, al preu que sigui”, perquè això suposaria cremar els seus avantatges competitius, que la diferenciï en qualitat, innovació i servei. Quan la crisi constreny, és cert, el preu passa a ser una variable clau. Però el client segueix sent conscient que, a banda del preu, l'empresa responsable li ofereix altres coses. I això pot ser un factor molt positiu, a l'hora de trampejar la crisi.

ANTONIO ARGANDOÑA RAMÍZ

• *Doctor en Ciències Econòmiques i Empresarials per la Universitat de Barcelona.*

• *Professor ordinari d'Economia de l'IESE, Universitat de Navarra, on és titular de la Càtedra "la Caixa" de Responsabilitat Social de l'Empresa i Govern Corporatiu.*

• *Catedràtic numerari de Fonaments de l'Anàlisi Econòmica, en excedència. Ha impartit docència a les universitats de Màlaga, Barcelona i Navarra.*

• *Acadèmic numerari de la Reial Acadèmia de Ciències Econòmiques i Financeres, membre de l'Standing Committee on Extortion and Bribery de la International Chamber of Commerce de París.*

• *Membre del Consell Editorial de La Gaceta de los Negocios i del Consell Editorial de Comentarios de Coyuntura.*

• *Autor de nombrosos llibres i articles sobre macroeconomia, economia espanyola i europea i ètica aplicada a l'economia i a l'empresa.*

Rehabilitació de l'edifici al carrer Nena Casas, 37-47 (Barcelona)

Promotor: Religiosas Filipenses Misioneras de la Enseñanza
Arquitecte: Mar Pèlach
Pressupost: 1.483.284,89€
Data d'adjudicació: març 2008
Cap d'obra: Ivan Romera
Execució: abr. 2008 - feb. 2009

Equipament al carrer de les Tres Roques (Mataró)

Promotor: Ajuntament de Mataró
Arquitecte: Lluís Gibert
Pressupost: 1.731.568,62€
Data d'adjudicació: juliol 2007
Cap d'obra: Mariana Gil
Encarregat: Gonzalo Batalla
Execució: set. 2007 - feb. 2009

Unitat de Cirurgia Major de l'Hospital de Viladecans

Promotor: Generalitat de Catalunya, Servei Català de la Salut
Project Manager: GISA
Arquitecte: Gustavo Garcia Rubio
Pressupost: 3.191.825,91€
Data d'adjudicació: juliol 2007
Cap d'obra: Javier Martín
Encarregat: Amador Gallego
Execució: set. 2007 - mar. 2009

Obres adjudicades

CAP Santa Perpètua de la Mogoda

Promotor: Generalitat de Catalunya, CatSalut
Project Manager: GISA
Arquitecte: AZARQ ARQUITECTURA, SL
Pressupost: 1.792.860,51€
Data d'adjudicació: octubre 2008
Cap d'obra: Mariana Gil
Encarregat: Vicente de la Vega
Execució: des. 2008 - des. 2009

CEIP Vallmanya de Sant Esteve de Palautordera (Vallès Oriental)

Promotor: Generalitat de Catalunya, Departament d'Educació
Project Manager: GISA
Arquitecte: Gabriel Mora i Carmina Sanvisens Arquitectes
Pressupost: 3.842.350,66€
Data d'adjudicació: desembre 2008
Cap d'obra: Ivan Romera
Encarregat: Gonzalo Batalla
Execució: gen. 2009 - jul. 2010

Reforma de la fàbrica de Cabot i Barba (Mataró)

Promotor: Ajuntament de Mataró
Arquitecte: Manuel Vidal
Pressupost: 1.218.173,50 €
Data d'adjudicació: març 2009
Cap d'obra: Paula Boixader
Encarregat: Amador Gallego
Execució: abr. 2009 - des. 2009

Recinte Fira de Barcelona Gran Via a l'Hospitalet de Llobregat

Promotor: Fira 2000, SA
Pressupost: 877.173,77 €
Data d'adjudicació: abril 2009
Cap d'obra: Mariana Gil
Execució: mai. 2009 - ago. 2009

Pel Departament d'Educació
de la Generalitat de Catalunya

CEIP La Sinia a Molins de Rei

Entorn urbà

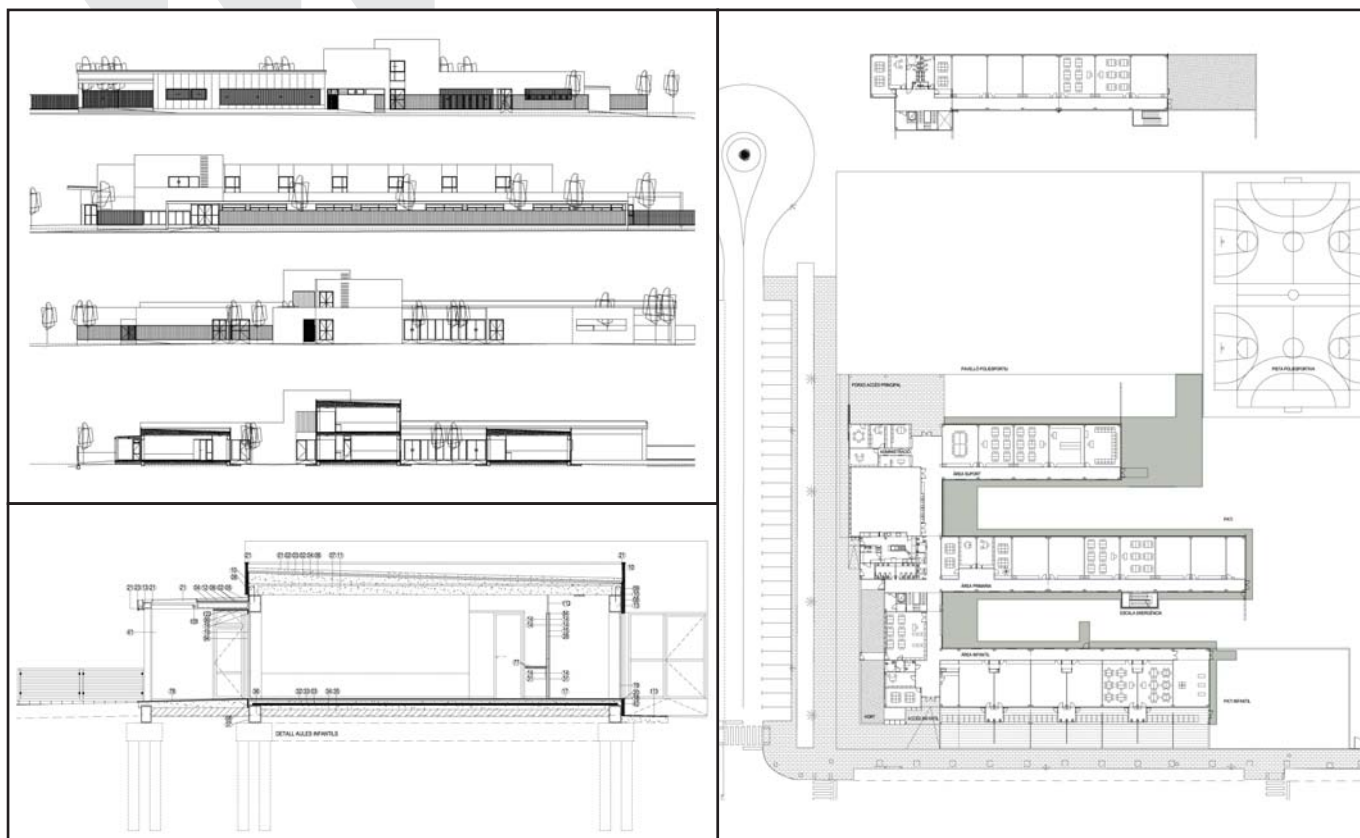
L'illa on s'ubica l'escola resta a l'extrem nord-oest d'un sector de Molins de Rei amb estructura d'eixample i que és frontera amb altres morfologies i usos de la ciutat. Cadascun dels seus límits presenta una fisonomia molt diversa. Queda delimitada al nord per una extensió industrial i la riera de Vallvidrera, que desemboca al riu Llobregat un cop passada l'autopista A2. Aquesta illa acaba amb un gran espai lliure a l'est, com a final del carrer del Bruc, una avinguda que, enjardinada amb un seguit de zones verdes, lliga aquest sector

gairebé amb el centre de la ciutat. Al sud fa façana al carrer de les Sínies on predomina l'edificació en alineació de vial amb edificis entre mitgeres de planta baixa i tres plantes pis que conformen illes semitancades amb passatge central i patis privats en planta baixa. Finalment, a l'oest limita amb el passeig del Terraplè amb una tipologia edificatòria segons alineació de vial amb blocs de planta baixa i set plantes pis, que conformen una clara façana a la ciutat en aquest sector. El passeig del Terraplè és una gran avinguda on es concentra la major part de l'activitat comercial

del barri, amb calçades i voreres amples, bandes d'aparcament en bateria i una franja arbrada que genera una zona de protecció amb l'autopista A2. En aquest passeig, i fent front a l'illa del CEIP, s'aixeca un equipament assistencial, una residència per a gent gran.

Descripció del solar

El solar de l'escola té una forma força quadrada amb façanes de 97,1 m i 103 m, i ocupa una superfície de 10.000 m². El terreny és pràcticament pla, amb un desnivell de 0,50-0,70 m entre vèrtexs. Sense accidents, elements construïts ni

interrupcions, fins ara havia estat utilitzat com a aparcament de firaires i camions. Disposa de tots el serveis i d'una planta de generació d'aigua calenta per biomassa que subministrarà aquest servei a l'escola.

Proposta d'implantació

Darrere de la volumetria proposada hi ha la voluntat de completar l'entorn urbà immediat, prolongar la façana de la ciutat fins a aquest extrem i establir el diàleg franc que requereix el programa de l'escola. Això permetrà generar una gradació entre l'espai públic, les zones comunes i les àrees més privades i expressar amb claredat la funcionalitat del centre i la seva accessibilitat. D'aquesta manera es facilitarà l'ús per part d'altres col·lectius o entitats d'alguns espais de l'escola sense que interfereixi en el funcionament d'aquesta o l'ampliació d'altres àrees com el pavelló poliesportiu.

La disposició funcional

L'edifici s'estructura en quatre peces.

El cos principal se situa al passeig del Terraplè i conté l'àrea d'administració de l'escola i els espais comuns com la biblioteca, el menjador amb la cuina i altres dependències vinculades. Cada un d'aquests usos funcionen i es disposen com a unitats autònomes amb possibles accessos des de l'exterior i amb patis interiors que els atorguen certa privacitat. La ubicació de les activitats més públiques o comunes en aquest volum emfatitza la voluntat d'estendre la façana de la ciutat que transcorre al llarg del passeig del Terraplè. A l'interior de l'escola aquest cos també fa les funcions de carrer distribuïdor interior. Des d'aquest, i obrint-se a l'espai lliure situat a l'est del solar, tres bandes edificades discorren perpendiculars al cos principal separades per espais exteriors del pati. L'àrea infantil amb les aules, tutories i els serveis s'ubiquen en el primer pavelló, encarada al carrer de Les Sínies, per tal d'independitzar-

la de la resta. Les aules exteriors vinculades generen una franja de protecció envers al carrer. L'àrea de primària se situa en els dos pavellons restants. En el central, i de dues plantes, es distribueixen les aules de primària i en l'últim, a tocar del futur poliesportiu, les aules de suport.

Solucions constructives i materials

• Fonamentació

La fonamentació de l'edifici es farà per pilons de 35 cm de diàmetre tipus CPI-8 amb perforació de fins a 10 m i reomplert continu. Els encaps de caps de pilons es lligaran per riostes en el sentit longitudinal que faran la funció de jàsseres de suport dels panells de planta baixa.

• Estructura

L'estructura de l'edifici s'articula a partir d'una crugia repetitiva de 6,30 m x 9,50 m d'eix en els dos braços que ocupen les aules de primària, el braç de les aules infantils té una crugia de 10,10 m. La franja paral·lela al passeig té dues crugies una de 9,90

m i l'altra de 6,30 m entre eixos que resolten l'edifici. La construcció es basa en uns pòrtics formats per pilars i jàsseres de cantell de formigó armat fetes in situ i d'acer recobert en caixó de formigó en el tram del porxo d'entrada, l'administració i el menjador, ja que és la zona que concentra una major distància entre pilars. Els sostres són tots amb llosa alleugerida prefabricada pretensada. El porxo d'estiu de les aules de preescolar es resol amb una llosa de formigó armat recolzada en pilars circulars d'acer reomplerts amb sorra. La part exterior de la llosa del porxo està perforada per permetre el sol directe. El voladís del porxo d'entrada i del vestidor es produeix per la prolongació de les lloses de forjat.

• *Tancaments primaris*

Tancament de façanes: es preveu l'ús de panells prefabricats de formigó vist acabat raspat llis per pintar de 10 cm de gruix, recolzats sobre el forjat per un angular metàl·lic de base i ancorats en l'estructura, al sostre superior o entre ells. Les façanes nord porten dos panells horitzontals de formigó i una banda contínua amb tancaments d'alumini. Les façanes a sud que corresponen als

passos estan tancades per panells verticals amb el mateix sistema d'ancoratge que cobreix tota la llum de forjat a forjat i acabats similars amb mòdul vertical monobloc de tancaments d'alumini fixat de panell a panell o de forjat a jàssera amb l'escopidor de xapa d'alumini. Els panells de formigó són passants davant el forjat i el cobreixen formant l'ampit de coberta, de finestra o el sòcol inferior; per a l'interior s'aplicarà placa de llana de roca o escuma de poliuretà projectat amb un tancament interior amb plaques de cartró guix.

• *Coberta*

Serà plana invertida no transitable en els tres braços perpendiculars amb les aules, la zona de cuina, de la biblioteca, sales annexes i sanitaris estarà formada per: pendents, impermeabilitzant, geotextil, aïllament de poliesterè estruït de 6 cm i acabat amb grava. La coberta de l'edifici a la zona d'entrada, administració, menjador i el porxo de les aules infantils estarà formada per dues capes impermeabilitzants, i l'exterior serà una làmina asfàltica autoprotegida.

• *Divisions i elements interiors primaris*

Les divisòries interiors seran amb

panells de cartró guix de doble capa sobre perfils de xapa galvanitzada amb aïllant interior de llana de vidre en la cambra per obtenir un aïllament acústic > 45 db. Les zones de pas i les aules portaran fins a 1,5 m un arrambador de tauler de DM pintat.

• *Acabats exteriors*

Panell prefabricat de formigó acolorit acabat vist i pintat.

• *Acabats interiors*

Paviment: terratzo de 30x30 cm. Gra mig color gris amb el sòcol de xapa d'alumini doblada en "L" de 7+1,5 mm. Escala interior: es realitzarà el graonat amb obra i anirà revestida amb peces de pedra artificial amb sòcol a joc amb la resta dels espais comuns.

Enrajolats: els lavabos, cuines, piques de menjador i vestidors aniran enrajolats amb peces de ceràmica esmaltada de 20x20 cm. Pintura: totes les parets enguixades o de cartó guix aniran pintades amb plàstica aplicada a dues mans.

• *Tancaments secundaris*

Els tancaments exteriors seran d'alumini anoditzat plata tipus corredisses en les aules i altres dependències llevat de les portes d'entrada i sortida (practicable l'exterior i fixes la resta) que seran amb vidres climalit 4/8/3+3 a cara nord i de 6 mm o laminars de 3+3 a la resta. Els tancaments s'han modulats per facilitar-ne l'execució i es combinen amb panells d'alumini aïllats i folrats en les zones de junta, de pilars o de divisòries interiors.

• *Divisions i elements interiors secundaris*

Tancaments interiors: portes tipus tauler de fusta aplacat amb resina compacte fenòlic de 3 mm i amb manetes (*).

• *Sanejament*

CEIP La Sinia a Molins de Rei

La xarxa de desguàs és separativa amb una xarxa d'aigües pluvials que es recolliran en un dipòsit adient per ser reutilitzades. Les aigües negres i de cuina aniran en xarxa independent fins a connectar amb les xarxes generals exteriors. Els baixants de coberta seran vistos exteriors i amb gàrgola, mentre que els interiors seran registrables.

- *Xarxa d'aigua freda i aigua calenta sanitària*

La instal·lació de lampisteria serà en tub de coure rígid o de polipropilè i estarà aïllat tèrmicament per evitar condensacions. Aixetes amb airejadors i temporitzadors; fluxors en inodors i urinaris. Aigua calenta sanitària: El barri disposa d'una central de producció d'aigua calenta i tenim possibilitat de connexió a la xarxa pública. A l'interior, un sistema d'intercanviador permetrà obtenir aigua calenta sanitària i calefacció.

- *Electricitat i enllumenat*

Es preveurà subministrament en baixa tensió a 380/220 V. Segons les necessitats del centre es concretarà la potència que cal con-

tractar. No es preveu haver d'instal·lar una ET, comptarà amb la instal·lació d'enllaç i la de distribució amb els diferents circuits d'acord amb les zones funcionals del centre. Cada zona o planta disposarà dels seus propis quadres de comandament i es disposarà de totes les preses necessàries situades a 1,60 m d'alçada. L'enllumenat interior serà per a equips fluorescents amb reflectors. En les zones de pas les lluminàries estaran protegides. Les pistes de jocs disposaran d'enllumenat amb un nivell de 150 lux i es concentraran en bàsculs-torre.

- *Gas i combustible*

El gas natural serà el combustible que alimentarà la cuina.

- *Climatització i ventilació*

El sistema de calefacció serà per aigua calenta subministrada per la planta municipal de biomassa i es distribuirà a l'interior per radiadors murals. Estarà zonificada per permetre la fragmentació i la regulació automàtica sectoritzada en funció dels usos, dels requeriments i de l'orientació. El sistema serà bitubular

i amb les instal·lacions vistes.

- *Instal·lacions especials, audiovisuals, de dades i de control*

El centre disposarà de rellotge en l'àrea d'entrada. S'instal·laran preses de TV-FM a les aules d'audiovisuals, sala de professors i sala gran-gimnàs. La telefonia donarà connexió a la recepció, administració, direcció, sala de professors i un aparell per planta. S'instal·larà un equip de megafonia.

- *Aparells d'elevació i mitjans de transport*

L'edifici disposa d'un ascensor adaptat hidràulic per accedir al pis primer.

Promotor: Generalitat de Catalunya. Departament d'Educació.

Project Manager: GISA

Arquitecte: Joan Barba Encarnación

Direcció d'execució: Joan Casas (Architecture Workshop, SL)

Pressupost: 3.018.390,99 €

Data d'adjudicació: maig 2006

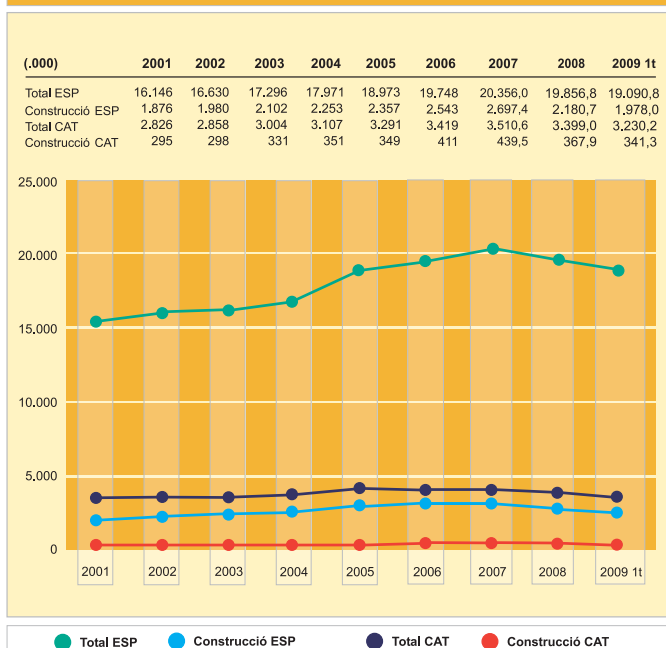
Cap d'obra: Paula Boixader

Encarregat: Manuel Pérez

Tendències del sector

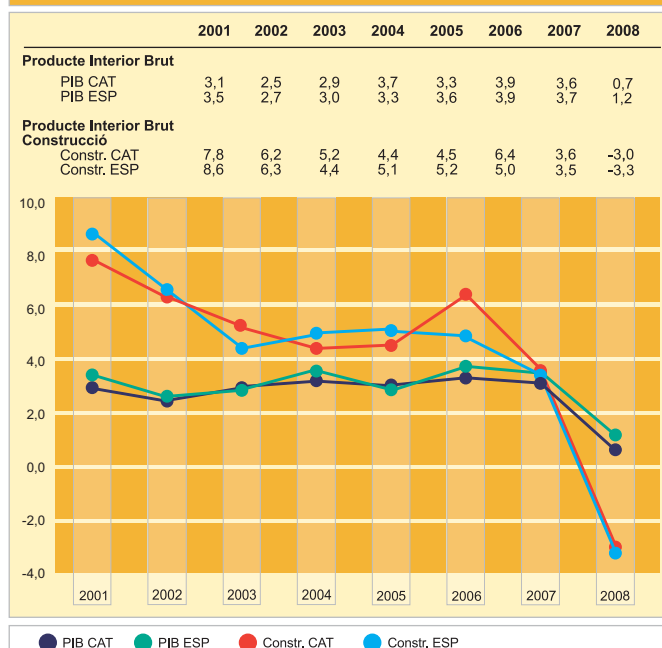

Enquesta d'ocupació activa (.000 persones)

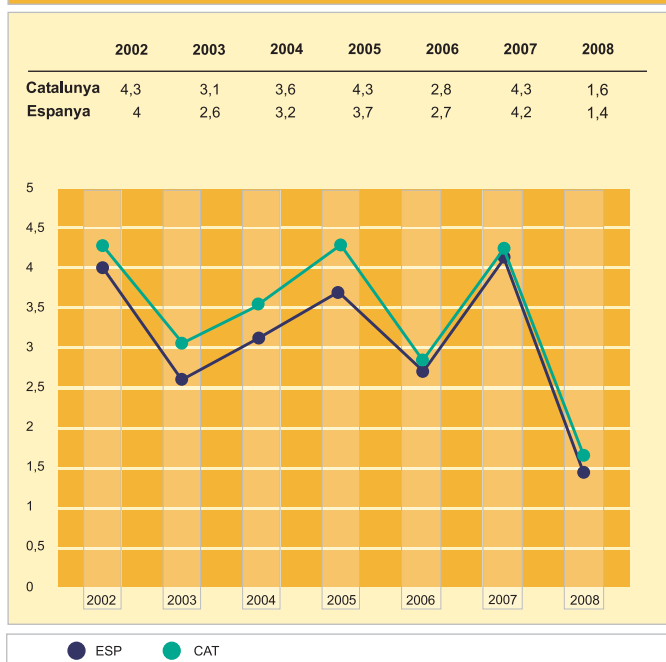
La metodologia amb la qual l'IDESCAT confecciona l'estadística de població ocupada va variar en l'exercici 2005.

Producte Interior Brut • Taxa de variació interanual

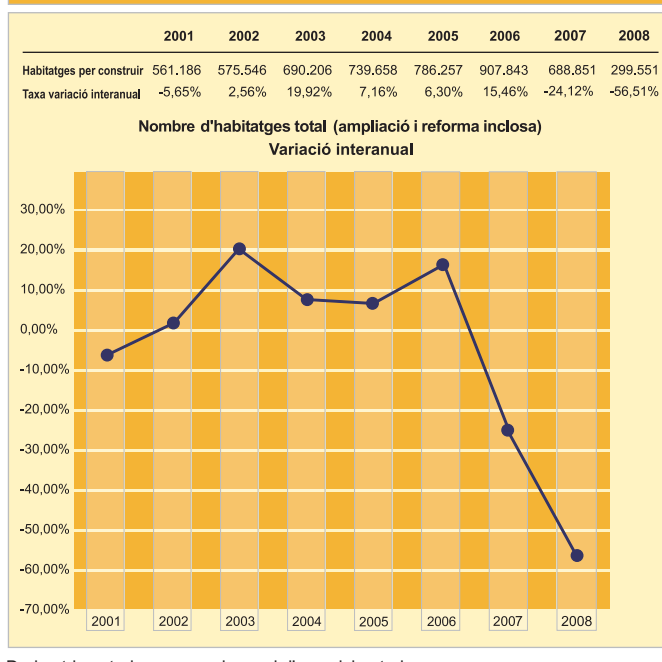

En vermell, les dades previstes.

IPC (variació interanual)

Habitatges per construir (Visats del Col·legi d'Aparelladors)

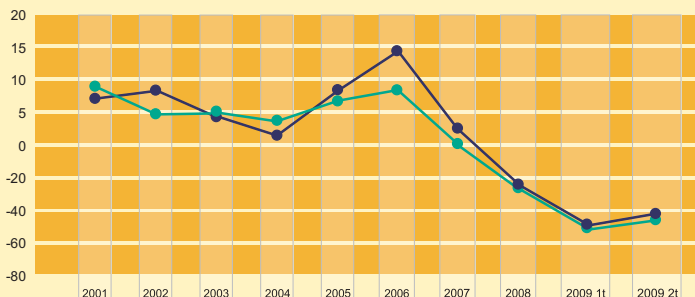

Dades trimestrals comparades amb l'exercici anterior.

Tendències del sector

Consum de ciment • Taxa de variació interanual

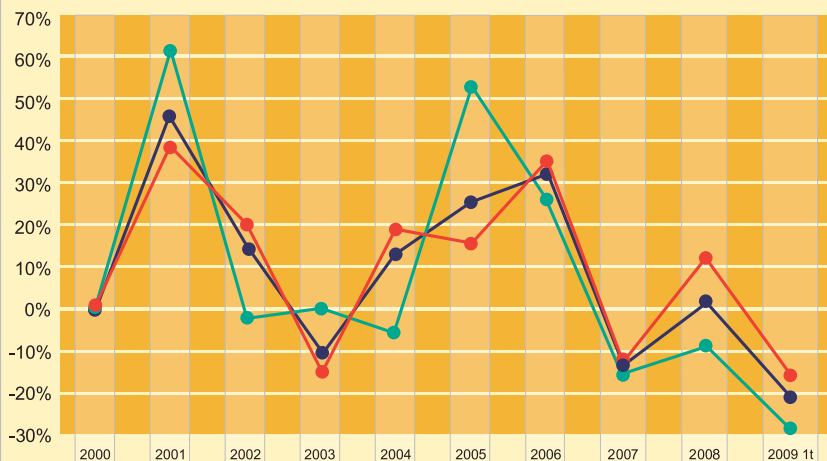
	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009 1t	2009 2t
Catalunya	8,7	9,1	4,4	2,7	8,8	14,3	3,3	-23,4	-51,3	-42,8
Espanya	9,7	4,7	4,8	3,9	7,3	8,5	0,2	-23,8	-51,9	-46,1

● CAT ● ESP

Licitació oficial d'obra pública • Taxa de variació interanual

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009 1t
Total (AP i organismes autònoms)	2,24%	45,43%	13,09%	-10,89%	12,04%	25,27%	31,06%	-14,83%	3,11%	-20,59%
Total edificació	1,74%	61,43%	-2,22%	-0,26%	-4,21%	51,32%	26,96%	-17,86%	-7,29%	-28,88%
Total enginyeria civil	2,44%	39,19%	20,01%	-14,81%	19,05%	16,24%	32,91%	-13,53%	7,38%	-15,46%

● TOTAL AP I ORGANISMES AUTÒNOMS ● TOTAL EDIFICACIÓ ● TOTAL ENGINYERIA CIVIL

Dades trimestrals comparades amb l'exercici anterior.

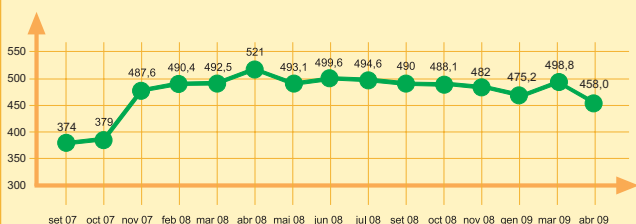

Fonts:

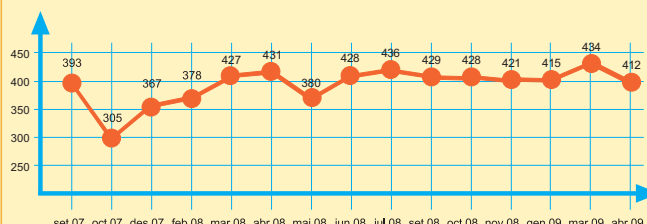
- Ministeri de Treball i Assumptes Socials
- Generalitat de Catalunya (Departament d'Economia i Finances)
- Institut Nacional d'Estadística
- Institut d'Estadística de Catalunya

Indicadors DECO

indica
Indicador Ambiental DECO

indiceS
Indicador Seguretat DECO

Parlem amb Miquel Roa, arquitecte i professor del Departament d'Urbanisme de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona

Les ARE una nova forma de finançar equipaments

Amb motiu del Pacte Nacional per a l'Habitatge, la Generalitat va aprovar el Decret llei 1/2007 de 16 d'octubre de mesures urgents en matèria urbanística que en l'article 19 fa referència a les Àrees Residencials Estratègiques (ARE). Aquestes noves àrees residencials, que s'han de desenvolupar en sòls urbans o urbanitzables, tenen tres característiques bàsiques diferencials:

- Densitat mínima de 50 habitatges per hectàrea.
- Cessió de fins al 15% d'aprofitament mitjà (fora de les ARE és del 10%).
- La cessió de l'aprofitament mitjà es pot dedicar totalment o en part

a finançar equipaments (el plantejament derivat – no ARE– ha de dedicar de manera obligatòria aquesta cessió a habitatge protegit).

Ens trobem davant d'una important novetat en la legislació urbanística del país, en què es preveu per primer cop que el finançament dels equipaments pugui derivar-se de la mateixa plusvàlua del procés de desenvolupament urbà, i no de la inversió de l'administració pública.

El procés de redacció i tramitació de les ARE ha estat meteòric. Després d'un procés de concursos públics, l'administració va firmar els contractes de plans directors, ordenacions detallades i projectes

d'urbanització d'obres bàsiques, el març de 2008.

“Per primer cop, el finançament d'equipaments es derivarà de la plusvàlua del desenvolupament urbà, i no de la inversió pública”

El 13 de març de 2009, el conseller Nadal va firmar l'aprovació definitiva de deu plans directors i un total de 68 ARE amb les corresponents ordenacions detallades i projectes d'reurbanització d'obres bàsiques;

per a un total de 69.523 habitatges dels quals 37.670 tindran algun règim de protecció.

Cada ARE determina la finalitat de la cessió del 15% d'aprofitament mitjà, tema que ha estat pactat de manera individualitzada amb cada municipi. En termes generals podríem dir que les pautes dominants han estat les següents:

- La cessió d'aprofitament mitjà es destina a finançar els equipaments que són responsabilitat directa municipal –centres culturals i socials, especialment– de manera que es deixa la resta per a habitatge protegit.
- En general, no es financen equi-

paments sobre els quals tinguin clara responsabilitat els diferents departaments de la Generalitat –centres escolars, sanitaris i esportius.

- Existeixen algunes excepcions en què les ARE financen la totalitat dels equipaments.

A partir d'ara s'haurà de constituir un consorci Incasòl-Ajuntament per a cada ARE, que serà l'administració actuant per a la redacció i tramitació dels projectes de reparcel·lació i d'obres complementàries d'urbanització, i el desenvolupament de les mateixes obres d'urbanització i de la realització dels equipaments; alhora que es desenvolupen les obres d'habitatges i activitats.

Els consorcis actuaran majoritàriament pel sistema de cooperació, i cada un d'ells haurà d'instrumentar la manera d'executar els diferents equipaments de cada ARE.

Quin serà el paper dels diferents departaments en la construcció dels equipaments finançats per la mateixa ARE?

Quin paper tindrà GISA en aquests processos?

En els propers mesos començarem a explorar aquests nous processos.

Parlem amb Rafael Romero, president de la CCOC

Evolució negativa del mercat de l'obra pública el 2008

187,5% nominal i del 165,2% real. Aquesta xifra es distribueix entre els 2.286 M€ de la Generalitat i els 121,6 M€ de les corporacions locals. Cal considerar, a més a més, que en la licitació extrapressupostària de la Generalitat el 2008 s'inclou el contracte de concessió de les estacions de la Línia 9 del Metro de Barcelona, per un import de 1.947 M€. En aquest import s'inclou una important part d'obra ja executada per la qual cosa no implica càrrega de feina per al futur.

Si dels 8.618,4 M€ de licitació total el 2008 deduïm els 1.947 M€ de les estacions de la Línia 9, la licitació oficial es queda en 6.671,3 M€ amb una disminució del 6,8% nominal i del 14% real.

Excés d'obra pública amb finançament privat

El pes de les obres amb finançament extrapressupostari ha passat de representar el 7,4% del total d'obra licitada el 2006, a l'11,7% el 2007 i

L'any 2008 la licitació oficial d'obres a executar a Catalunya va arribar a la xifra de 8.618,4 milions d'euros (M€), que va representar un increment respecte de l'any anterior del 20,4% en termes monetaris i de l'11,1% en termes reals (descomptant l'increment de costos).

La licitació oficial amb finançament pressupostari va ser de 6.210,8 M€, un 1,7% inferior a la de 2007 en termes nominals i un 9,3% inferior en termes reals. Per contra, la licitació amb finançament extrapressupostari (concessions, drets de superfície, etc.) va ser de 2.407,6 M€, la qual cosa va suposar un increment del

el 27,9% el 2008. En aquesta tendència la Generalitat ha estat protagonista ja que l'obra extrapressupostària licitada el 2006 va ser de 309,1 M€, de 687,6 M€ el 2007 i de 2.286 M€ el 2008.

“La davallada del mercat privat residencial ha atret un gran nombre d'empreses tradicionalment sense presència significativa en el mercat públic”

Aquesta estructura de la licitació, amb un notable increment del pes del finançament extrapressupostari (el 27,9% del total licitat el 2008) és especialment significativa en moments de contracció del crèdit com ha estat tot l'any 2008. Quan una administració opta pel finançament privat d'una obra pública hauria de considerar la situació del mercat financer i la capacitat de les empreses privades de captar recursos a llarg termini sense que això impliqui una expulsió del mercat d'empreses plenament capacitades per executar les obres.

La davallada del mercat privat residencial ha atret un gran nombre d'empreses tradicionalment sense presència significativa en el mercat públic. Les empreses que habitual-

ment treballaven per a les administracions pateixen, d'una banda, aquesta major concurrència i, de l'altra, són expulsades d'una part creixent del seu mercat tradicional a causa de l'opció pel finançament extrapressupostari.

Es pot produir un deteriorament molt greu del teixit empresarial productiu del sector. Les empreses constructors (grans, petites i mitjanes) que treballen per a les administracions públiques van haver d'adaptar-se a un mercat on el factor quasi únic per aconseguir contractes era la seva capacitat per reduir costos i oferir el preu més baix. No es considerava la seva capacitat tècnica, la qualificació del seu personal, els equips de què disposaven, la seva cadena de subministrament (cons-

tractors especialitzats i proveïdors disponibles) o el seu coneixement del mercat local, factors, tots ells, de competitivitat. Únicament se'ls exigia ser capaços d'oferir el preu més baix, cosa que implicava una màxima fle-

“Amb l'increment de la licitació oficial d'obres de finançament extrapressupostari ja no se seleccionen empreses constructores sinó corporacions financeres”

xibilitat en la seva estructura empresarial.

Amb l'increment de la licitació oficial d'obres de finançament extrapressupostari ja no se seleccionen empreses constructores sinó corporacions financeres. L'economia productiva i la tècnica es deixen de banda i només s'atén al vessant financer del contracte concessional.

La nostra entitat agrupa empreses constructores que volen millorar continuadament la seva competitivitat en base als seus factors rellevants: tecnologia, personal qualificat, equips i constructors especialitzats, coneixement del territori i del mercat local. Considerem molt negatiu el recurs desproporcionat del finançament extrapressupostari en els actuals moments de crisi econòmica.

“Programa de Mujer a Mujer” DECO amplia la seva col·laboració amb la Fundación Vicente Ferrer

En el marc del pla d'igualtat d'oportunitats aprovat pel comitè ètic, Construcciones DECO, SA vol contribuir en la sensibilització de la societat en matèria d'igualtat d'oportunitats participant en el programa “Mujer a Mujer” de la fundación Vicente Ferrer. És un programa d'estalvi dirigit a les dones que pretén potenciar llaços d'unió entre persones d'Espan-

ya i dones de l'Índia.

Durant 5 anys, els diners d'aquest programa es disposen en un compte a termini fix, a nom de les dones beneficiàries i de les seves filles. Transcorregut aquest temps, les dones disposaran d'un estalvi que els permet:

1. Posar en marxa un petit negoci o contribuir a l'economia familiar.
2. Crear un compte d'estalvis per a

les seves filles. En el futur, aquests diners suposarà una gran ajuda a l'hora d'enfrontar-se a la vida adulta.

3. Participar en un fons de salut comunitari al qual poden accedir en cas de patir una malaltia greu, necessitar una operació o un tractament específic. Les dones poden disposar d'aquest fons en el moment en que ho necessitin.

DECO obté una nova certificació d'Applus

Sistema de Gestió de R+D+i

La implantació d'un Sistema de Gestió de la I+D+i (Investigació, Desenvolupament i Innovació) segons la norma UNEIX 166002 permet a les empreses, independentment de la seva grandària o del sector econòmic que realitzi la seva activitat:

- Sistematitzar les seves activitats d'I+D+i.
- Establir objectius que ajudin a controlar els recursos associats a aquestes activitats.
- Planificar, organitzar i controlar les unitats d'I+D+i.
- Millorar la seva imatge empresarial i la seva competitivitat envers altres empreses del sector en l'àmbit nacional o internacional.

- Integrar la gestió de la I+D+i en la resta de sistemes de gestió implantats en l'empresa.
- Mantenir-se al dia quant al seguiment de l'avanç de les noves tecnologies a nivell mundial.
- Realitzar l'anàlisi, millora contínua i correcta mesura dels resultats de les seves activitats d'I+D+i.